UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagma Ivris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

9 de Expilatoribus hereditatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-97739

Visual Library

tum feciſſe conuictus fuerit, priuatus mercede, graues ſuſtineto pla-
gas. Alia, *eo. tit. 4. l. 8.* οἱ τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ εἰσερχόμενοι ἐν ἀλλοτρίῳ ἀλα-
κι, καὶ κόπτοντες δεμάτια, ἢ σταχύας, ἢ ὄσπρεια τῶν στερείσθωσαν μαστιτόμε-
νοι id eſt, *Si qui tempore meſſis in alienum fundum ingrediuntur, vt*
faſciculos, vel ſpicas, aut legumina furentur, plagis affecti, veſtibus e-
xuuntur. Ruſum, *eod. tit. 4. l. 5.* ἐὰν εὑρεθῇ τις κλέπτων ἀλλοτρίαν καλά-
μην ἐν διπλῇ ποσότητι παρεχέτω αὐτήν, id eſt, *Si quis deprehenſus fuerit*
in furto ſtipulæ alienæ, in duplum reſtituat eam. Quæ tamen lex du-
ra videtur, ſi pauperes ſtipulam colligant: nam in lege diuina,
Leuit. c. 19. ſic ſcriptum, *Cum meſſueris ſegetes terræ tuæ, non tonde-*
bis vſque ad ſolum ſuperficiem terræ, nec remanentes ſpicas colliges: ne-
que in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis ſed paupe-
6 *ribus & peregrinis capienda dimittes.* ¶ Alia † de furtis vuarum &
fructuum hortorum ſingularis hæc *in Iuſt. legibus ruſt. tit. 4. l. 9.*
οἱ ἐν ἀμπέλοις, ἢ κήποις εἰσερχόμενοι, εἰ μὲν βρώσεως ἕνεκα ὀπωρῶν, ἀθῷοι
ἔστωσαν: εἰ δὲ ἐν κλοπῇ φωραθεῖεν, τυπτόμενοι, τῶν χιτώνων στερείσθωσαν, id
eſt, *Vineas aut hortos ingreſſi, ſiquidē commeſtionis cauſſa, extra pœ-*
nas, indemnes ſunto: ſi vero furari deprehendantur, plagis inflictis ve-
ſtibus ſpoliantor. Huius legis priori parti videtur ſuffragari diuina
lex, quæ ita tradit, *Deut. c. 23. Ingreſſus vineam proximi tui, comede*
vuas quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas tecum.

7 ¶ Et † quamuis iure humano non ſemper licitum ſit ingredi
fundum alienum, *l. per fundum, de ſeruit. C. c. 1. 1. diſt.* nec equum
ſuum iuxta paſcere, *l. Quintus Mutius, ad leg. Aquil. P.* tamen
tempore neceſſitatis, & ad pellendam famem, non erit valde re-
prehenſibile ingredi, & bonis alienis modice vti, *c. diſcipulos, de*
conſec. diſt. 5. Nec grandis eſt culpa, ſi quis furatus fuerit, vt eſu-
rientem impleat animam ſuam, *Prouerb. 6.* Et ſi qua vrgeat ne-
ceſſitas non ſumma, qui furatur ea mente, vt ſibi ſubueniat, pec-
cat certe, ſed leuius caſtigatur, *c. ſi quis propter neceſſitatem, de fur.*
ap. Gregor. at ſi grauius vrgeat neceſſitas, non peccat. *Amariſſi-*
mæ leges neceſſitatis abominandæ, & truculentiſſima imperia, vt ait
Valerius Maximus, *lib. 7. c. 6.* Et neceſſitas cogit ad turpia, *vt in l.*
palam, de ritu nupt. in P. potiſſimum neceſſitas egeſtatis & famis,
quæ cogit etiam bonos furari, vt ex oratione Salomonis colligi-
tur aperte, *Prouerb. c. 30. Mendicitatem & diuitias,* inquit, *Deus,*
ne dederis mihi, tribue tantum victui meo neceſſaria: ne forte ſaciatus
illiciar ad negandum te, & dicam, quis eſt dominus? Aut egeſtate
compulſus furer, & periurem nomen Dei mei. Et certe tempore
tantæ neceſſitatis, communia omnia cenſentur, *ca. diſcipulos, de*
conſec. diſt. 5. c. 1. 42. diſt. Potuitq; & debuit credere lex, dominũ
rei, ſi eam nouiſſet neceſſitatem, conceſſurum: qui paſcere fame
moriẽtes tenetur iure naturali & diuino, *c. paſce 86. diſt.* Sic, ſi pu-
tans dominum permiſſurum, contrectet quamuis rem alienam,
excuſatur a furto, *§. placuit, de obligat. quæ ex delict. naſc.* Et quod
non eſt in lege licitum, neceſſitas facit licitum, *c. quod non eſt, de*
8 *reg. iur. ap. Gregor. c. 2. de obſer. ieiu. c. quanto, de conſuet.* ¶ † Regis
Rhotarii in legibus Langobardorum, *lib. 1. leg. Langobar. l. ſi quis*
in hortum, tit. de furt, illa, *Si quis in hortum alterius intrauerit, vel*
ſalierit ad furtum faciendum, componat ſolidos ſex: nam ſi pro re ſua
9 *ingreditur, nec damnum fecerit, non ſit culpabilis.* ¶ Iſtrus † in rebus
Atticis, non licere cuiquam ſcribit, ex agro Athenienſium natas
ibi caricas exportare, vt ſoli loci illius incolæ fruerẽtur. At cum
multi illarum fures reperirentur, factum eſt, vt qui illo coram
iudicibus accuſaſſent, Sycophantæ primum ſint dicti, *Athe. libr.*
3. dipnoſ. 21.

10 ¶ Narrat † Theopompus tamen, *lib. 21.* Piſiſtratum mediocri-
ter complexum fuiſſe voluptates: quare neque in villis, neque
in hortis conſtituiſſe cuſtodes, ſed volentes ingredi frui conce-
debat, atque quæcunque vellent, capere. Quod & Cimon poſt-
ea fecit, cum illum imitaretur, *idem lib. 10. Philippica Athenæ. libr.*
12. Dipnoſ. c. 15.

De Tigno iniuncto. Cap. 8.

Lib. 47. P. tit. 3.

1 *Tigni appellatione quid veniat, eius actiones, & condemna-*
tiones.
2 *Ad exhibendum, & rei vindicationis actiones, quare in tigno in-*
iuncto dantur.
3 *Ciuitas ruinis non debet deformari.*

1 SI quis † furatus fuerit tignum, vel quod tigni appellatione ve-
nit nempe *l. 1. de tig. iniuncto, Caius, l. adeo 6. § appellatione, de ac-*
quir. rer. dom. l. tigni 7. ad exhib. l. tigni de verb ſign materiam ad æ-
dificandum neceſſariam: veluti lapides, tegulas, cæmenta, cal-
cem, arenam: vel vineæ neceſſaria, vt perticas, pedamenta, & ſi-
milia: & ea ſciens aliena, ædibus ſuis vel vineis iunxerit ex lege
duodecim tabula. tenetur hac actione de tigno iniuncto, per
quam qui ita dolo malo iunxit aliena ſuis, condemnatur in du-
plum, vt ait Vlpianus, *l. 1. de tigno iniuncto, P. l. gemma, ad exhib.*
Præterea & ad exhibendum agitur, rei vindicatione, & condi-
ctione furtiua actione furti, *glo. in l. in rem 23. §. tignũ, in ver. de-*
ſcendit, de rei vindi. P. vbi explicantur illæ actiones, & gloſſ. in l. 1. in
verbo, ad exhibendum, de tign. iniuncto glo. in § cum in ſuo, in verb.
de tign. iniuncto. de rer. diuiſ. Non tamen vt cõtra bonæ fidei poſ-
ſeſſorem, quia hoc non licet, ſed veluti contra eum, quia dolo
deſierit poſſidere: quod & firmat Paulus, *l. in rem 23. §. tignum,*
de rei vind. P. l. qui res ſuas 98. §. fin. de ſolut. P. Vindicatio tamen,
vel ad exhibendum non datur in eum, qui ignorans tignum a-
lienum, ſuæ rei iunxerit: ſed in duplum tantum de tigno iniun-
cto, teſte Caio & Paulo, *in l. adeo 7. § cum in ſuo, de acq. rer. dom. P.*
Paul. in d. §. fin. l. qui res, & in d. l. in rem, §. tignum. ¶ Porro † hæ 2
actiones, ad exhibendum, & rei vindicationis, non competent
quando dantur hic, niſi ad effectum iuramenti in litem, & ad æ-
ſtimationem eius, quod ſingulariter intereſt, *gloſſ. fin. iuncto tex-*
tu, in leg. qui res ſuas, in fin. de ſolutio. P. ¶ Solui † enim lex duo- 3
decim tabul. vetat, & demoliri inde ædificata, *in proxim. cita. le-*
gibus, & §. cum in ſuo, de rerum diuiſ. apud Iuſt. Paul. leg. gemma 6.
ad exhib. P. in publicæ vtilitatis fauorem: ne ruinis deformis fiat
ciuitas, vt ait Vlpianus *in leg. fin. ne quid in loc. publ. P.* quod ne
fiat, & interdictis, & Senatuſconſulto vetatur, *l. prætor 20. § hoc in-*
terdictum, in 2. de oper. no. nunc. P. l. 2. §. ſi quis nemine, ne quid in
in loco publ. P. & l. 2. de ædif. priua. C. Neue alienentur etiam a do-
minis ea ratione, quæ ſublata ædes deformes & ruinoſas face-
rent, Senatuſconſulto Amola & Panſa Conſulibus facto, *l. cete-*
ra 41. de lega. 1. l. ſenatus, de contrah. emt. in P.

De Expilatoribus hereditatis. Cap. 9.

Lib. 9. C. tit. 32. Lib. 47. P. tit. 19.
Et de expilatoribus, tit. 18.

1 *Expilatæ hereditatis actio quæ, & quando competat, & 2.*
3 *Vxor non conuenitur tali actione, quæ ſubſidiaria eſt, & eius pœ-*
na ciuilis, num. 4. & 5.
6 *Heres ſubtrahens ab hereditate familiæ erciſcundæ iudicio te-*
netur.
7 *Ex hereditate ſubtracta etiam per tormenta inquiruntur.*
8 *Expilatæ hereditatis crimen publicum non eſt, tamen pœna cri-*
minalis.
9 *Latrones itinerum expilantes viatores, habent iudicium publi-*
cum, acrius puniuntur, & qualis eorum pœna in Gallia, 10. 11.
& 12. & de quibuſdam latronibus, nu. 13. & 14.

ANte † aditam hereditatem, illa iacente, plerumq; fiunt ex- 1
pilationes & ſubtractiones rerum eius. Hereditati tunc fur-
tum fit, quæ pro domina eſt, agere tamen illa ciuili iure non po-
teſt: vnde ex prætoris æquitate opus fuit ea de re caueri, *l. 1. ſi quis*
teſta. liber. eſſe iuſſ. fuer. lib. 47. P. tit. 4. Competitque tãtum tunc
actio hæc, quando furti agi non poteſt defectu poteſtatis, quia
ante aditam hereditatem furtum factum eſt, vel quidem poſt a-
ditam, ſed nondum adepta poſſeſſione per heredem, *l. 2. de crim.* 2
expil. hered. d. lib. 47. P. tit. 19. ¶ Rei enim † quæ dominum non
habet, furtum non fit. Proinde exſiſtente eius generis heredi-
tate, nec furtum proprie ei fit, *l. fi. eo. iunct. l. falſus, §. qui alienum,*
de furt. in P. l. 1. § Scæuola, d. tit. ſi quis teſta. liber. &c. l. hereditariæ, 3
70 de fur. in P. ¶ Quod † pertinet tamen ad facti ſubſtantiam,
vere furtum eſt: ideo vxor defuncti, hac actione, ſi quid a mariti
hereditate ſubtraxerit, conueniri non poteſt, in reuerentiã præ-
cedentis matrimonii, *Hermog. in l. vxor, 5. hoc tit. in P. l. 4. 6. eod. l.*
quamuis, C. de furt. l. heres viri, de negot. geſt. in P. l. 1. rerum amot.
P. ſed ad exhibendum actione, vel petitione hereditatis, *l. contra*
nurum, §. fi. eod. Ceteræ autẽ perſonæ, quibus reuerentia ea non
defertur, recte conueniuntur, *l. 2. & 3. C. de crim. expi. her.* ſi aliud 4
remedium non datur. ¶ Eſt enim † hoc ſubſidiarium loco defi-
cientis actionis, *l. fi. C. eod.* Et ideo hoc crimen expilatæ heredi-
tatis ſuccedit in locum actionis furti, vt extra ordinem puniatur
arbitrio iudicis pro modo admiſſi, *l. 1. & l. diuus, 3. eo. P.* Colligoq;
ex Vlpiano, qui de hoc loquens, *Cum,* inquit, *furti agi non poteſt,*
ſolum ſupereſt auxilium præſidis, Vlp. l. 2. eod. P. ¶ Dupli † in fa- 5
ctum actione tamen ſolet coercere prætor calliditatem & pro-
teruitatem eorum, qui hereditatem depopulantur, *le. 1. § hac au-*
tem actio, ſi quis teſt. li. eſſe iuſſ. fuer. ſi dolo malo verſati fuerint:
nam ſi qua culpa eorum res perierit, actio Aquiliæ legis compe-
tere po-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

re poteſt, *d. §. hæc autem actio.* Sicuti ſi ordinario iure quis agere
velit, poteſt a poſſeſſoribus hereditatis res petitione ea petere, *l.*
63. & ibi glo. eo. tit. ¶ Et † ſi coheres ſuppilet, alia exſpectanda actio
eſt, familiæ erciſcundæ, vt in diuidunda hereditate, adiudicatio-
nibus damnum reſarciri poſſit, *l. aduerſus 3. famil. erciſc. C. & ibi*
Bal. videndus. Et qui communem rem contrectat, non furti ani-
mo, ſed veluti iure ſuo vtens, contrectare videtur, *l. merito pro ſoc.*
Datur itaque iudicium ordinarium, & actio vtilis familiæ erci-
ſcundæ tantum, ſi putans ſe heredem accipiat, *Paul. in l. inter co-*
7 *heredes 45. §. fructus, & ibi glo. famil. erciſc. P.* ¶ Fit † autem in per-
quiſitione rerum hereditatis ſubtractarum ſeueriſſima indaga-
tio, etiam per tormenta ſeruorum: quod fieri non ſolet in aliis
quæſtionibus pecuniariis, vt ait Iulius Paulus, *libr. 5. rece. ſentent.*
8 *tit. 17. de teſtib. §. fi.* ¶ At † quod ad extraordinariam pœnam per-
tinet, crimen hoc expilatæ hereditatis, accuſationem quidem
habet, ſed tamen publicum non eſt, *Vlpi. l. 3. de extraord. crim. P.*
Dicta pœna expilatoribus, vt in opus publicum perpetuum, vel
temporarium dentur: honeſtiores ordine ad tempus mouean-
tur, vel patriæ fines iubeantur excedere, vel alia ex arbitrio iudi-
cis concipienda, quia nulla eſt certa pœna impoſita a lege, *l. 1. de*
effractor. lib. 47. P. tit. 18. vt ait Vlpianus, qui & expilatores atro-
ciores dicit eſſe fures, *d. l. 1.* Verumtamen ego expilatores here-
ditatis, eſſe quidem inter ſpecies expilatorum fateor: at pœnas
proxime allatas, potius ad λωποδύτας pertinere arbitror, qui in
vicis vel in viis viatores veſtimentis vilibus quibuſque & pre-
tioſis exuunt. *brigandos* vocãt graſſatores Latini, & latrones præ-
dones, piratas, quorum pœna grauior furum, *l. capitalium, §. fa-*
moſos, & §. graſſatores, de pœn. in P. de quib. Cælius Rhodiginus,
lib. 22. c. 17. & Alciatus *lib. 2. præterm.* Locum tamen eadem pœ-
na habere poſſet, ſi vſque adeo ſuppilata fuerit hereditas, vt ina-
nis pene fuerit reddita: quod & indicat nomen expilationis, nempe
vt res omnes vſque ad viliora veſtimenta fuerint ſublatæ. ¶ Nec
9 dubitarem † aſſerere, publicum eſſe iudicium latronum obſi-
dentium vias, etiam ſi non iugulent homines, ſed exſpolient
tantum, & prædentur, & ii furca ſuſpendi debent, *l. capitalium, §.*
famoſos, & §. graſſatores, de pœn. in P. auth. ſed nouo iure, de ſeru. fu-
giti. C. Boerius, q. 174. num. 2. Proſequuntur enim hos leges ma-
xime, vt nec feriarum cauſſa ab illorum iudicio quieſcendum ſit:
vt de latronibus ſeu prædonibus Bucellariis & Iſauricis monent
Cæſares, *l. prouinciarum, C. de feriis, l. fin. ad leg. Iul. de vi publ. C.*
Quibus ſimiles inſignis perniciei dicit Harmenopolus, ἅπαγας
φονεῖς καὶ ἃς χοσιαέιυς φάσιν, latrones homicidas, & quos vocat *Cho-*
10 *ſiarios.* ¶ Acrius † autem puniuntur, vt commercia libera ſint,
nec latronibus intercipiantur itinera. *Et publice vtile eſt*, inquit
Vlpianus, *l. 1. §. 1. de iis qui deiecer. libr. 9. P. tit. 3. ſine metu & peri-*
culo per itinera commeari & iter facientibus proſpici. ¶ Conſtitu-
11 tio † Franciſci I. regis Galliarum anno Domini 1534. menſe Ia-
nuarii ſtatuit, excurſores ſeu expilatores, dicimus *Voleurs* aggreſ-
ſores inſidiatores vel graſſatores itinerum, apprehenſos & con-
uictos, condemnari pœna illa acerba quæ obſeruata: vt malleis ma-
nus quælibet, & pedes & coxæ, & renes frangãtur viuis, demum
rota ſublati, reſupini, in ea membris ita diſſectis & contuſis ex
trunco corporis miſere pendentib. conſtituantur, victuri quan-
diu Deus permiſerit, agentes pœnitẽtiam cõmiſſorum. Eiſdem
pœnis impoſitis iis, qui aliquomodo ita laborantibus in crucia-
tu ſubueniſſent, eoſve vel cibo vel medicaminibus iuuiſſent.

12 ¶ Sunt † & de his expilatoribus Henrici II. edicta & ſanctio-
nes quibus & ſummarie & de plano iudicium latrunculatorib.
& iuridicis præſidialibus conceditur, citra remedium appella-
tionis. Lex Salica pœnam imponit expilatoribus iſtis, pecunia-
riam quidem, ſed grauem tamen, habita ratione eius ſeculi, quo
crimina atrociora vix morte plectebantur. Eius hæc verba, *in l.*
Salic. tit. 20. de vulner. §. 10. Si quis alterum aſſalierit in via, & eun-
dem raubauerit, malberg Chaeroeno 1200. denar. qui faciunt ſolidos
30. culpabilis iudicetur. Et iterum, *in dict. tit. §. 11. Si quis alterum in*
via aſſalierit, & ſpoliare tentauerit, & ille fuga euaſerit, malberg moſ-
do 1200. denar. qui faciunt 30. ſolid. culpabilis iudicetur.

13 ¶ Refert † Pauſanias *in Corinthiacis*, in Iſthmo fuiſſe inſignem
latronem, Schinnin nomine, vel ſecundum Euripidem, *in Hip-*
pol. actu. 4. Sinnim, qui cum aliis ſociis obſidebat viam, qui ex
Trœzene Athenas ducit, & hunc cæpiſſe Theſeum, & duabus
piceis flexis arboribus alligatum, in ſe redire permiſſis & laxatis,
viuum dilaniaſſe, & ſic viam infeſtam a latronibus tutam reddi-
14 diſſe. ¶ Fuit † & Sceiron quoque alius latro Megarenſium ty-
rannus, qui captos viatores cogebat ad lauandos ſibi pedes, quos
deinde mactatos teſtudini marinæ in eſcam obiiciebat; eodem
ſupplicii genere a Theſeo exſtinctus, vt aliquibus placet, *Plutar-*
chus in vita Theſei.

De Furtis perpendendis ratione perſonæ, quæ furatur, & a qua accipitur.

Cap. 10.

1 *In furto puniendo perpendenda perſona furum, 3. & ſeq.*
Senatuſconſultum de non accuſandis latrocinii ſenatorii ordinis hominibus, eod. & 2.
4 *Pœna furantis in exercitu.*

AD † pœnam conſtituendam pertinet perſonarum conſide- 1
ratio, & eorũ qui furati ſunt, & a quib. furati ſunt, *l. Pædius, de*
incen. rui. nau. vt in aliis criminibus quoq; ſeruatur, *l. moris eſt, 9. §.*
ſed enim, & l. in ſeruorũ 10. l. capitaliũ 28. § nam omnes, & §. fi. de pœn.
P. Atq; ædile Agrippa, anno vrbis cõditæ 720. ſub Octauio Cæ-
ſare Senatuſconſultum factum, ne quis ſenatorii ordinis latroci-
nii cauſſa in ius vocaretur: eoque tamen huius criminis impuni-
tate & in poſterum eorum maleficiorum licentia permiſſa eſt, vt
ait Dio Caſſius, *lib. 49. hiſtor.* ¶ T. Iunius † prætor etſi ſeruili 2
probro inde conſperſus ſit, quod ſcyphum aureum in conuiuio
Claudii Cæſaris ſurripuiſſet, tamen a Claudio furti damnatus
non eſt: ſed poſtera die in conuiuium cum aliis iterum admiſſus,
Soli omnium Iunio, fictilibus miniſtrari iuſſit, vt auctor Corne-
lius Tacitus, *lib. 17 annalium.* ¶ Leges † duodecim tabul. *Gell. lib.* 3
11. ca. 18. ex manifeſtis furibus liberos verberari addicique ei, cui
factum furtum fuiſſet, ſi modo id luci feciſſent, nec ſe telo de-
fendiſſent, ſtatuerunt. Seruos autem furti manifeſti prehenſos,
verberibus affici, & e ſaxo præcipitari: pueros impuberes præ-
toris arbitrio verberari, noxamque ab iis factam ſarciri. *Et in*
ſumma, inquit Plato, *Dialog. 12. de legib. lex aliquando ex eodem*
furto alium alio ſeuerius punit: non ratione quantitatis furti, ſed quod
alter ſit inſanabilis, ſanabilis alter. Proinde etiam qui ſæpius cri-
men hoc admiſit, grauius puniendus eſt, *l. capitalium, §. ſolent, de*
pœn. in P. l. 3. de pat. pot. C. de re aliena celata ſæpius, in l. quicunque
4. de ſeru. fugit. lib. 6. C. tit. 1. ¶ Et † ſcriptum apud Florentinum 4
lib. 4. M. Catonem memoriæ prodidiſſe, in furto deprehenſis
inter commilitones, dexteras eſſe præciſas: aut ſi leuius animad-
uertere voluiſſent principes, ſanguinem miſſum. Plura alia de
perſonis annotare licet, ex his quæ in ſuperioribus retulimus,
percurrendo variarum gentium de furtis leges. Ex quibus & iſta
pauca in hoc caput monitionis cauſſa conieci.

De crimine Rerum amotarum.

Cap. 11.

Lib. 25. P. tit. 2. Lib. 5. C. tit. 21.

1 *Rerum amotarum actio quæ, & pro quibus, & ſeq.*
Et quare vxor in maritum actione furti non agat, nec econtra, eodem.
2 *Rerum amotarum actio quas habeat alias affines, pro quibus detur, quibus & quando 3 & 4.*
5 *Furti quando agit in coniugem coniunx.*
6 *Vxor vel maritus quando amouiſſe res coniugis dicitur.*
7 *Amotarum rerum actione quid conſequatur.*
8 *Amotis rebus a coniuge quando detur actio de peculio in patrem eius.*
9 *Iuramentum delatum furi referri non poteſt.*
10 *Compenſatio poteſt obiici a conuento actione rerum amotarum.*

AD † diſtinctionem perſonarum maxime pertinet, rerum a- 1
motarum tractatus: in quem, quia ſocietas vitæ & commu-
nicatio diuini & humani iuris eſt inter coniuges, *l. 1. de rit. nupt.*
in P. l. fi. §. 2. ad municip. P. l. vxor, de crim. expil. hered. reiicimus a-
ctionem furti pro rebus ſubtractis, amotis, celatis conſumtis vel
a marito vxori, vel ab vxore marito. Quia furtum proprie nõ eſt,
vel ſi ſit, vt in rei veritate eſt, *l. penult. rer. amot. P.* furti non datur
actio turpis, in honorem matrimonii tranſacti, *l. 1. & 2. eod. l. ad-*
uerſus, C. de crim. expil. hered. l. quamuis 17. C. de fur. l. ſi quis vxori,
53. eo. ti. P. ¶ Nec † hic ſexus inſpicitur vtriq; namq; hæc actio da- 2
tur, *Marc. l. 11. rer. amot. in P.* Et quia pẽdet hæc actio amotarum
rerum furto non vtuntur conuenti amouentes præſcriptione,
ne conueniantur vltra quam facere poſſunt, *Paul. l. ſi cum mu-*
lier 21. §. fi. eod. Condictio tamen dirigetur in perſonã amouen-
tis, *Caius l. rer. amot. 26. eo.* vt ideo non infamet, exemplo aliarum
condictionum, *l. ceſſat 35. de act. in P.* Concurrit tamen & vindi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN